

Minimalne warunki utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej.

Dz.U.2017.127 t.j. z dnia 2017.01.20

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 20 stycznia 2017 r. do: 31 maja 2018 r.

tekst jednolity

Wejście w życie:

30 czerwca 2010 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI**

z dnia 28 czerwca 2010 r.

w sprawie minimalnych warunków utrzymywania gatunków zwierząt gospodarskich innych niż te, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej

Na podstawie art. 12 ust. 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r. poz. 856, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa minimalne warunki utrzymywania:

- 1) bydła, z wyjątkiem cieląt,
- 2) koni, owiec, kóz, strusi, przepiórek, perlic, lisów polarnych, lisów pospolitych, jenotów, norek, tchórzy, królików, szynszyli, nutrii, jeleni i danieli,
- 3) indyków, gęsi i kaczek, w gospodarstwach utrzymujących co najmniej 100 sztuk tych ptaków

- odrębnie dla każdego gatunku, w tym obsadę zwierząt w zależności od systemów utrzymywania.

§ 2.

1. Zwierzęta wymienione w § 1 utrzymuje się:

- 1) w pomieszczeniu przeznaczonym do ich utrzymywania, z wyjątkiem lisów polarnych, lisów pospolitych, jenotów, norek i tchórzy;
- 2) w systemie otwartym, z wyjątkiem:
 - a) indyków i strusi do ukończenia 6. tygodnia życia,
 - b) gęsi i kaczek do ukończenia 3. tygodnia życia,
 - c) przepiórek do ukończenia 20. dnia życia,
 - d) zwierząt futerkowych.

2. Zwierzętom utrzymywanym w systemie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zapewnia się możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi, w szczególności przez zakrzewienie lub zadrzewienie miejsc ich utrzymywania albo przez budowę w tych miejscach niezwiązanych trwale z podłożem zadaszeń, wiat lub innych osłon chroniących przed wiatrem.

§ 3.

1. Zwierzętom wymienionym w § 1 zapewnia się opiekę i właściwe warunki utrzymywania uwzględniające minimalne normy powierzchni w zależności od systemów utrzymywania.

2. Zwierzęta wymienione w § 1 utrzymuje się w warunkach:

- 1) nieszkodliwych dla ich zdrowia oraz niepowodujących urazów, uszkodzeń ciała lub cierpień;
- 2) zapewniających im swobodę ruchu, a w szczególności możliwość kładzenia się, wstawania oraz leżenia;
- 3) umożliwiających kontakt wzrokowy z innymi zwierzętami.

§ 4. Pomieszczenia, w których utrzymuje się zwierzęta wymienione w § 1, oświetla się przystosowanym dla

danego gatunku zwierząt światłem sztucznym lub zapewnia dostęp światła naturalnego.

§ 5.

1. Zwierzęta wymienione w § 1 dogląda się co najmniej raz dziennie.
2. W celu umożliwienia kontroli pomieszczeń, w których utrzymuje się zwierzęta wymienione w § 1, i doglądania umieszczonych w nich zwierząt o każdej porze pomieszczenia te wyposaża się w stałe lub przenośne oświetlenie sztuczne.

§ 6.

1. Pomieszczenia, w których utrzymuje się zwierzęta wymienione w § 1, ich wyposażenie oraz sprzęt używany przy utrzymywaniu tych zwierząt:
 - 1) wykonuje się z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt oraz nadających się do czyszczenia i odkażania;
 - 2) czyści się i odkaża.
2. Odchody zwierząt wymienionych w § 1 oraz niezjedzone resztki paszy usuwa się z pomieszczeń, w których utrzymuje się te zwierzęta, tak często, aby uniknąć wydzielania się nieprzyjemnych woni i zanieczyszczenia paszy lub wody. Pomieszczenia te zabezpiecza się przed muchami i gryzoniami.
3. Wyposażenie i sprzęt przeznaczone do karmienia i pojenia zwierząt wymienionych w § 1 umieszcza się w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko zanieczyszczenia paszy lub wody oraz ułatwić bezkonfliktowy dostęp tych zwierząt do paszy i wody.
4. Wyposażenie i sprzęt, o którym mowa w ust. 1:
 - 1) powinny być tak skonstruowane, umieszczone, obsługiwane i utrzymywane, aby nie powodowały nadmiernego hałasu;
 - 2) sprawdza się co najmniej raz dziennie, a wykryte usterki niezwłocznie usuwa.
5. Podłoga w pomieszczeniach, w których utrzymuje się zwierzęta wymienione w § 1, powinna być twarda, równa i stabilna, a jej powierzchnia gładka i nieśliska.

§ 7.

1. W pomieszczeniach, w których utrzymuje się zwierzęta wymienione w § 1, obieg powietrza, stopień zapylenia, temperaturę, względną wilgotność powietrza i stężenie gazów utrzymuje się na poziomie nieszkodliwym dla zwierząt.
2. W przypadku wyposażenia pomieszczeń, w których utrzymuje się zwierzęta wymienione w § 1, w mechaniczny lub automatyczny system wentylacji system ten łączy się z:
 - 1) systemem alarmowym sygnalizującym awarię systemu wentylacyjnego;
 - 2) systemem wentylacji awaryjnej.

§ 8.

1. Bydło, owcom, kozom, indykom, gęsiom, kaczkom, strusiom, przepiórkom, perlicom, lisom polarnym, lisom pospolitym, jenotom, norkom, tchórzom, królikom, szynszylom, nutriom, jeleniom i danielom zapewnia się stały dostęp do wody.
2. Konie poi się wodą co najmniej trzy razy dziennie.
3. Urządzenia do pojenia instaluje się w sposób zabezpieczający wodę przed wylewaniem się.

§ 9.

1. Bydło, konie, owce, kozy, króliki, szynszyle, nutrie karmi się co najmniej dwa razy dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego.
2. Jelenie, daniela, indyki, gęsi, kaczki, strusie, przepiórki, perlice, lisy polarne, lisy pospolite, jenoty, norki i tchórze karmi się co najmniej raz dziennie paszą dostosowaną do ich gatunku, wieku, masy ciała i stanu fizjologicznego.

§ 10.

1. Chore lub ranne zwierzęta wymienione w § 1 niezwłocznie otacza się opieką, a w razie potrzeby izoluje.
2. Jeżeli wymaga tego stan zdrowia chorego lub ranego zwierzęcia wymienionego w § 1, zwierzę to utrzymuje się na ściółce.

Rozdział 2

Minimalne warunki utrzymywania bydła

§ 11.

1. Bydło, z wyjątkiem cieląt, utrzymywane w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, utrzymuje się:
 - 1) na uwięzi;
 - 2) bez uwięzi wolnostanowiskowo:
 - a) z wydzielonymi legowiskami, z wyjątkiem bydła opasowego i buhajów,
 - b) bez wydzielonych legowisk na ściółce,
 - c) bez wydzielonych legowisk i ściółki, z wyjątkiem buhajów, krów i jałówek cielných powyżej 7. miesiąca ciąży.
 2. W systemie utrzymywania bydła, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wymiary stanowiska powinny wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) krów i jałówek powyżej 7. miesiąca ciąży:
 - a) długość - co najmniej 1,6 m,
 - b) szerokość - co najmniej 1,1 m;
 - 2) jałówek powyżej 6. miesiąca życia, jednak nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży:
 - a) długość - co najmniej 1,5 m,
 - b) szerokość - co najmniej 1 m;
 - 3) buhajów:
 - a) długość - co najmniej 2,4 m,
 - b) szerokość - co najmniej 1,4 m;
 - 4) bydła opasowego o masie ciała do 300 kg:
 - a) długość - co najmniej 1,3 m,
 - b) szerokość - co najmniej 0,8 m;
 - 5) bydła opasowego o masie ciała powyżej 300 kg:
 - a) długość - co najmniej 1,45 m,
 - b) szerokość - co najmniej 0,95 m.
 3. W systemie utrzymywania bydła, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, wymiary wydzielonego legowiska powinny wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) krów i jałówek powyżej 7. miesiąca ciąży:
 - a) długość - co najmniej 2,1 m,
 - b) szerokość - co najmniej 1,1 m;
 - 2) jałówek powyżej 6. miesiąca życia, jednak nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży:
 - a) długość - co najmniej 1,9 m,
 - b) szerokość - co najmniej 0,9 m.
 4. W systemie utrzymywania bydła, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powierzchnia, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) krów i jałówek powyżej 7. miesiąca ciąży - co najmniej 4,5 m²;
 - 2) jałówek powyżej 6. miesiąca życia, jednak nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży - co najmniej 2,2 m²;
 - 3) bydła opasowego o masie ciała do 300 kg - co najmniej 1,6 m²;
 - 4) bydła opasowego o masie ciała powyżej 300 kg - co najmniej 2,2 m²;
 - 5) buhajów - co najmniej 9 m².
 5. W systemie utrzymywania bydła, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c, powierzchnia, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) jałówek powyżej 19. miesiąca życia, jednak nie dłużej niż do 7. miesiąca ciąży - co najmniej 2 m²;
 - 2) jałówek powyżej 6. miesiąca życia do 19. miesiąca życia - co najmniej 1,6 m²;
 - 3) bydła opasowego o masie ciała do 300 kg - co najmniej 1,3 m²;
 - 4) bydła opasowego o masie ciała powyżej 300 kg - co najmniej 1,8 m².
- § 12. W systemie utrzymywania bydła, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, powierzchnia, na której jest utrzymywane bydło, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:

- 1) jałówek - co najmniej 10 m²;
- 2) krów - co najmniej 15 m²;
- 3) buhajów - co najmniej 20 m².

Rozdział 3

Minimalne warunki utrzymywania koni

§ 13.

1. Konie utrzymywane w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, powinny być utrzymywane na ściółce:
 - 1) w boksie;
 - 2) na stanowisku na uwięzi;
 - 3) w systemie wolnostanowiskowym bez uwięzi.
2. Ogiery i klacze powyżej roku życia utrzymuje się oddzielnie.

§ 14.

1. Powierzchnia boksu, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 1, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi do 1,47 m - co najmniej 6 m²;
 - 2) koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi powyżej 1,47 m - co najmniej 9 m²;
 - 3) klaczy ze źrebięciem - co najmniej 12 m².
2. Wymiary stanowiska, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 2, powinny wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi do 1,47 m:
 - a) szerokość - co najmniej 1,6 m,
 - b) długość - co najmniej 2,1 m;
 - 2) koni dorosłych, których wysokość w kłębie wynosi powyżej 1,47 m:
 - a) szerokość - co najmniej 1,8 m,
 - b) długość - co najmniej 3,1 m.
3. W przypadku utrzymywania koni w systemie, o którym mowa w § 13 ust. 1 pkt 3, powierzchnia powinna wynosić dla:
 - 1) koni dorosłych lub młodzieży po odsadzeniu od matki, w przeliczeniu na jednego konia - co najmniej 10 m²;
 - 2) klaczy ze źrebięciem - co najmniej 12 m².

§ 15.

1. W przypadku utrzymywania koni w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, powierzchnia utrzymywania, w przeliczeniu na jednego dorosłego konia, powinna wynosić co najmniej 0,1 ha.
2. Powierzchnię, o której mowa w ust. 1, zabezpiecza się w sposób uniemożliwiający ucieczkę koni, chyba że są to konie żyjące w dzikich lub półdzikich warunkach, w tym konie żyjące na obszarach, na których utworzono, ustanowiono lub wyznaczono formy ochrony przyrody, o których mowa w przepisach o ochronie przyrody.

Rozdział 4

Minimalne warunki utrzymywania owiec

§ 16.

1. Owce utrzymywane w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, utrzymuje się:
 - 1) pojedynczo;
 - 2) grupowo.
2. Powierzchnia pomieszczenia dla owiec utrzymywanych pojedynczo powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) tryka - co najmniej 3 m²;
 - 2) matki z jagnięciem - co najmniej 2,5 m² i dodatkowo co najmniej 0,7 m² dla każdego następnego jagnięcia ssącego;
 - 3) jarki - co najmniej 1,5 m²;
 - 4) tryczka - co najmniej 2 m²;

- 5) skopka - co najmniej 0,8 m².
3. Powierzchnia pomieszczenia dla owiec utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
- 1) tryków - co najmniej 2 m²;
 - 2) matek z jagniętami - co najmniej 1,5 m² i dodatkowo co najmniej 0,5 m² dla każdego jagnięcia ssącego;
 - 3) jarek - co najmniej 0,8 m²;
 - 4) tryczków - co najmniej 1,5 m²;
 - 5) skopków - co najmniej 0,6 m².

Rozdział 5

Minimalne warunki utrzymywania kóz

§ 17.

1. Kozy utrzymywane w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, utrzymuje się:
 - 1) na stanowisku na uwięzi;
 - 2) w kojcu bez uwięzi:
 - a) pojedynczo, z wyjątkiem kozłat, lub
 - b) grupowo.
2. Na uwięzi utrzymuje się wyłącznie dorosłe samice, z wyjątkiem samic w okresie porodu i odchowu kozłat.
3. Kozom zapewnia się możliwość korzystania z wybiegów.

§ 18.

1. W przypadku utrzymywania kóz na stanowisku na uwięzi wymiary stanowiska powinny wynosić:
 - 1) szerokość - co najmniej 0,75 m;
 - 2) długość - co najmniej 1,35 m.
2. W przypadku utrzymywania kóz w kojcu bez uwięzi pojedynczo powierzchnia kojca powinna wynosić dla:
 - 1) kozy dorosłej - co najmniej 1,5 m² i dodatkowo co najmniej 0,3 m² dla kozłęcia ssącego;
 - 2) kozła - co najmniej 1,5 m²;
 - 3) kozła reproduktora - co najmniej 3 m².
3. W przypadku utrzymywania kóz w kojcu bez uwięzi grupowo powierzchnia kojca, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić dla:
 - 1) kóz dorosłych - co najmniej 1,5 m² i dodatkowo co najmniej 0,3 m² dla kozłęcia ssącego;
 - 2) kozłów - co najmniej 1,5 m²;
 - 3) kozłów reproduktorów - co najmniej 3 m²;
 - 4) kozłat - co najmniej 1 m².
4. Powierzchnia wybiegu, o którym mowa w § 17 ust. 3, w przeliczeniu na jedną kozę, powinna wynosić co najmniej 4 m², a w przypadku kozłów - co najmniej 6 m².

Rozdział 6

Minimalne warunki utrzymywania indyków, gęsi, kaczek, strusi, przepiórek i perlic

§ 19.

1. Indyki utrzymywane w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, utrzymuje się bez klatek.
2. Maksymalne zagęszczenie obsady na m² powierzchni pomieszczenia powinno wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) indyków - 40 kg;
 - 2) indyków utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa - 57 kg.

§ 20. W celu przeciwdziałania wydziobywaniu piór i kanibalizmowi u indyków lekarz weterynarii, technik weterynarii lub pod ich nadzorem osoba obsługująca te indyki może przycinać im, przed ukończeniem 9. dnia życia, dzioby.

§ 21.

1. W przypadku utrzymywania gęsi i kaczek w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, maksymalne zagęszczenie obsady na m² powierzchni pomieszczenia powinno wynosić dla:

- 1) gęsi - 19 kg;
- 2) kaczek - 17 kg.

2. W przypadku utrzymywania gęsi i kaczek w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2:

- 1) powierzchnię utrzymywania zabezpiecza się trwałym ogrodzeniem;
- 2) maksymalne zagęszczenie obsady na m² powierzchni powinno wynosić dla:
 - a) gęsi - 6,5 kg,
 - b) kaczek - 10,5 kg.

§ 22.

1. Strusie utrzymuje się w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, z wybiegami:

- 1) na ściółce;
- 2) bez ściółki.

2. Pomieszczenie dla strusi:

- 1) ogrzewa się do ukończenia przez strusia 6. miesiąca życia;
- 2) dzieli się na sektory, w których utrzymuje się strusie w różnym wieku.

3. Z każdego sektora pomieszczenia zapewnia się strusiom wyjście na oddzielny wybieg.

4. W sektorach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, powierzchnia, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku:

- 1) strusi młodych - co najmniej 0,3 m², przy czym powierzchnia całego pomieszczenia powinna wynosić co najmniej 5 m²;
- 2) strusi dorosłych - co najmniej 3,5 m², przy czym powierzchnia całego pomieszczenia powinna wynosić co najmniej 15 m².

5. Wysokość pomieszczenia powinna wynosić w przypadku:

- 1) strusi młodych - co najmniej 2,2 m;
- 2) strusi dorosłych - co najmniej 3 m.

§ 23.

1. Wybieg dla strusi powinien:

- 1) przylegać bezpośrednio do pomieszczenia, w którym są one utrzymywane;
- 2) posiadać wydzielone miejsce wysypane piaskiem;
- 3) być zabezpieczony trwałym ogrodzeniem.

2. Strusiom na wybiegu zapewnia się możliwość ochrony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi i zwierzętami drapieżnymi.

3. Powierzchnia wybiegu, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku:

- 1) strusi młodych - co najmniej 5 m², przy czym powierzchnia całego wybiegu powinna wynosić co najmniej 30 m²;
- 2) strusi dorosłych - co najmniej 100 m², przy czym powierzchnia całego wybiegu powinna wynosić co najmniej 400 m².

§ 24. Przepiórki w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, utrzymuje się w klatkach jednopoziomowych lub wielopoziomowych:

- 1) pojedynczo;
- 2) grupowo.

§ 25.

1. W przypadku utrzymywania przepiórek w klatkach jednopoziomowych lub wielopoziomowych pojedynczo wymiary klatki powinny wynosić:

- 1) długość - co najmniej 0,21 m;
- 2) szerokość - co najmniej 0,1 m;
- 3) wysokość - co najmniej 0,2 m.

2. W przypadku utrzymywania przepiórek w klatkach jednopoziomowych lub wielopoziomowych grupowo

powierzchnia podłogi w klatkach, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić dla:

- 1) przepiórek nieśnych - co najmniej 0,025 m², przy czym wysokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,2 m;
- 2) przepiórek mięsnych - co najmniej 0,006 m², przy czym wysokość klatki powinna wynosić co najmniej 0,2 m.

§ 26.

1. W przypadku utrzymywania przepiórek w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, powierzchnia, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić co najmniej 0,04 m².
2. Powierzchnię, na której utrzymuje się przepiórki, trwale zabezpiecza się ogrodzeniem o wysokości co najmniej 2 m i przykrywa siatką.

§ 27.

1. Perlice utrzymuje się w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, z wybiegami.
2. Pomieszczenie dla perlic wyposaża się w:
 - 1) grzędy noclegowe;
 - 2) gniazda.
3. Wymiary gniazda dla perlic powinny wynosić co najmniej:
 - 1) szerokość - 0,4 m;
 - 2) długość - 0,4 m.
4. Maksymalna obsada na m² powierzchni pomieszczenia powinna wynosić 6 sztuk.
5. Powierzchnia wybiegu, o którym mowa w ust. 1, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić co najmniej 20 m².

§ 28.

1. W przypadku utrzymywania perlic w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, perlicom zapewnia się miejsce wyposażone w grzędy noclegowe i gniazda. Przepis § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.
2. Maksymalna obsada na m² powierzchni powinna wynosić 15 sztuk.

Rozdział 7

Minimalne warunki utrzymywania zwierząt futerkowych

§ 29.

1. Lisy polarne, lisy pospolite, jenoty, norki i tchórze utrzymuje się pojedynczo lub grupowo na wolnym powietrzu, w zadaszonych klatkach uniemożliwiających tym zwierzętom wydostawanie się na zewnątrz.
 - 1a. Norki i tchórze mogą być utrzymywane w klatkach piętrowych, w których mogą swobodnie przemieszczać się pomiędzy częścią dolną i górną. Powierzchnię górnej części klatki piętrowej wlicza się do ogólnej powierzchni klatki.
 - 1b. Parterowe i piętrowe klatki dla nerek i tchórzy wyposaża się w półkę spoczynkową.
 - 1c. Powierzchnię gospodarstwa, na której są umieszczone klatki, w których utrzymuje się norki lub tchórze, zabezpiecza się podwójnym, trwałym ogrodzeniem, przy czym jedno z ogrodzeń wykonuje się z lekkiego materiału bez szczelin, o wysokości co najmniej 2 m, a drugie - z siatki lub innego materiału odpornego na przegryzienie przez norki i tchórze, o otworach, których średnica uniemożliwia przedostanie się tych zwierząt, i umieszcza się to ogrodzenie w podłożu co najmniej na 50 cm na całej długości.
 - 1d. W każdym rogu wewnętrznego ogrodzenia umieszcza się pułapkę żywołowną, którą sprawdza się co najmniej raz dziennie.
 - 1e. Parterowych i piętrowych klatek dla nerek i tchórzy nie ustawia się jedna na drugiej.
 - 1f. Klatkę dla kotnych i odchowujących młode samic nerek i tchórzy oraz odsadzonych młodych wyposaża się w domek wykotowy ze ściółką.
 - 1g. Pod klatkami umieszcza się materiał ułatwiający usuwanie odchodów.
2. Zwierzęta futerkowe stada podstawowego gatunków, o których mowa w ust. 1, utrzymuje się pojedynczo.
3. Wymiary klatki powinny wynosić w przypadku:
 - 1) lisów i jenotów utrzymywanych pojedynczo:

- a) wysokość - co najmniej 0,5 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 0,6 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,6 m, a długość co najmniej 0,9 m;
- 2) samic lisów i jenotów z młodymi:
- a) wysokość - co najmniej 0,5 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 1,2 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,75 m, a długość co najmniej 0,8 m;
- 3) norek i tchórzzy utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi:
- a) wysokość - co najmniej 0,45 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 0,255 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,3 m, wyłączając domek wykotowy, a długość co najmniej 0,7 m, wyłączając domek wykotowy;
- 4) lisów i jenotów utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu 2 sztuk w klatce:
- a) wysokość - co najmniej 0,5 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 1 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,8 m, a długość co najmniej 0,9 m;
- 5) norek i tchórzzy utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu 2 sztuk w klatce:
- a) wysokość - co najmniej 0,45 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 0,255 m², przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,3 m, wyłączając domek wykotowy, a długość co najmniej 0,7 m, wyłączając domek wykotowy;
- 6) lisów i jenotów utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu więcej niż 2 sztuk w klatce:
- a) wysokość - co najmniej 0,5 m,
 - b) powierzchnię podłogi, o której mowa w pkt 4 lit. b, powiększa się o co najmniej 0,4 m² na każdego dodatkowego lisa lub jenota, przy czym jej szerokość powinna wynosić co najmniej 0,8 m, a długość co najmniej 0,9 m;
- 7) norek i tchórzzy utrzymywanych grupowo, przy utrzymywaniu więcej niż 2 sztuk w klatce:
- a) wysokość - co najmniej 0,45 m,
 - b) powierzchnię podłogi, o której mowa w pkt 5 lit. b, powiększa się co najmniej o 0,085 m² na każdą dodatkową norkę lub tchórza, przy czym szerokość tej podłogi powinna wynosić co najmniej 0,3 m, wyłączając domek wykotowy, a długość co najmniej 0,7 m, wyłączając domek wykotowy
- z tym, że w przypadku klatek piętrowych wysokość klatki oraz długość i szerokość podłogi mierzy się u podstawy dolnej części tej klatki.

4. Klatki dla kotnych i odchowujących młode samic lisów i jenotów wyposaża się w domek wykotowy.

§ 30.

1. Króliki utrzymuje się na wolnym powietrzu pod zadaszeniem lub w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, w:

- 1) klatkach;
- 2) kojcach.

2. Króliki utrzymuje się pojedynczo lub grupowo, przy czym króliki stada podstawowego utrzymuje się pojedynczo.

3. Samce i samice królików po osiągnięciu dojrzałości płciowej utrzymuje się oddzielnie.

4. Wymiary klatki dla królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi powinny wynosić w przypadku utrzymywania:

- 1) królików o masie ciała do 2,5 kg:
 - a) wysokość - co najmniej 0,28 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 0,18 m², przy czym jej szerokość - co najmniej 0,38 m, a długość - co najmniej 0,45 m;
- 2) królików o masie ciała powyżej 2,5 do 6 kg:
 - a) wysokość - co najmniej 0,32 m,
 - b) powierzchnia podłogi - co najmniej 0,24 m², przy czym jej szerokość - co najmniej 0,38 m, a

- długość - co najmniej 0,6 m;
- 3) królików o masie ciała powyżej 6 kg:
- wysokość - co najmniej 0,43 m,
 - powierzchnia podłogi - co najmniej 0,315 m², przy czym jej szerokość - co najmniej 0,45 m, a długość - co najmniej 0,7 m.
5. Powierzchnia podłogi w klatce dla królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
- królików o masie ciała do 2,5 kg - co najmniej 0,06 m²;
 - królików o masie ciała powyżej 2,5 do 6 kg - co najmniej 0,08 m²;
 - królików o masie ciała powyżej 6 kg - co najmniej 0,1 m².
6. Powierzchnia podłogi w kojcu dla królików utrzymywanych pojedynczo oraz samic z młodymi powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
- królików o masie ciała do 2,5 kg - co najmniej 0,18 m², przy czym jej szerokość - co najmniej 0,4 m, a długość - co najmniej 0,45 m;
 - królików o masie ciała powyżej 2,5 do 6 kg - co najmniej 0,24 m², przy czym jej szerokość - co najmniej 0,4 m, a długość - co najmniej 0,6 m;
 - królików o masie ciała powyżej 6 kg - co najmniej 0,315 m², przy czym jej szerokość - co najmniej 0,45 m, a długość - co najmniej 0,7 m.
7. Powierzchnia podłogi w kojcu dla królików utrzymywanych grupowo, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
- królików o masie ciała do 2,5 kg - co najmniej 0,06 m²;
 - królików o masie ciała powyżej 2,5 do 6 kg - co najmniej 0,08 m²;
 - królików o masie ciała powyżej 6 kg - co najmniej 0,1 m².
8. Klatkę i kojec dla samic królików, z wyjątkiem samic utrzymywanych na ściółce, wyposaża się w domek wykotowy.

§ 31.

- Szynszyle utrzymuje się w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, pojedynczo w klatkach.
- Dopuszcza się utrzymywanie w tej samej klatce samca i samicy, z wyjątkiem okresu odchowu młodych przez samicę.
- Wymiary klatki, o której mowa w ust. 1, powinny wynosić:
 - długość - co najmniej 0,4 m;
 - szerokość - co najmniej 0,45 m, a w przypadku utrzymywania samca i samicy w jednej klatce - co najmniej 0,6 m;
 - wysokość - co najmniej 0,34 m.

§ 32.

- Nutrie utrzymuje się na wolnym powietrzu lub w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, w:
 - klatkach;
 - kojcach.
- Powierzchnia klatki lub kojca, o których mowa w ust. 1, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić co najmniej 0,4 m², a dla samicy z młodymi - co najmniej 1,5 m².
- Klatkę lub kojec dla nutrii wyposaża się w domek wykotowy.

Rozdział 8

Minimalne warunki utrzymywania jeleni i danieli

§ 33.

- Jeleniom i danielom utrzymywanym w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, zapewnia się w okresie pastwiskowym stały dostęp do pastwiska o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha.
- Obsada na ha powierzchni pastwiska powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - jeleni - nie więcej niż 7 sztuk,

- 2) danieli - nie więcej niż 15 sztuk.
3. Powierzchnię pastwiska zabezpiecza się trwałym i wytrzymałym ogrodzeniem o wysokości co najmniej 2 m, wykonanym z siatki, uniemożliwiającym wydostawanie się jeleni i danieli na zewnątrz.
4. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane jelenie lub daniiele, wyposaża się w zagrodę umożliwiającą wykonywanie zabiegów weterynaryjnych lub zootechnicznych.
5. Jeleniom lub danielom utrzymywanym w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, zapewnia się możliwość korzystania z zacienionych miejsc.

§ 34.

1. Dopuszcza się czasowe utrzymywanie jeleni lub danieli w systemie, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, w boksach:
 - 1) pojedynczo;
 - 2) grupowo.
2. W pomieszczeniu jelenie lub daniiele utrzymuje się:
 - 1) poza okresem pastwiskowym lub
 - 2) w przypadku choroby, lub
 - 3) w przypadku kwarantanny.
3. Powierzchnia boksu, o którym mowa w ust. 1, w przeliczeniu na jedną sztukę, powinna wynosić w przypadku utrzymywania:
 - 1) jeleni do 12. miesiąca życia - co najmniej 2 m²;
 - 2) jeleni powyżej 12. miesiąca życia - co najmniej 3 m²;
 - 3) danieli do 12. miesiąca życia - co najmniej 1 m²;
 - 4) danieli powyżej 12. miesiąca życia - co najmniej 1,5 m².

§ 35. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2010 r.